

En almindelig historie fortalt på en ualmindelig måde

En varm anbefaling til prosadebutanten Henriette E. Møllers "Jelne".

☆☆☆☆☆☆

af: Jens Andersen

Man får da helt sved på panden af at tænke på, hvad litteraturåret 2007 vil bringe, når vi allerede her i januar bliver præsenteret for fire prosa-debutanter. Blandt andre Henriette E. Møller (f. 1976), der med romanen »Jelne« fortæller en forholdsvis almindelig historie på en ualmindelig måde.

Litteratur begynder jo ofte med et synsindtryk. Også "Jelne". En ung kvinde står i et vindue højt oppe over Nørrebrogade i begyndelsen af januar og tømmer en kasse med billeder, der langsomt drysser ned mod gaden og lægger sig i sneen. Det er fotos fra et parforhold, som netop er gået i stykker, der passerer revy over hovedet på fodgængerne. Den unge kvinde oppe i vinduet hedder Jelne, og er blevet svigtet af Kasper, der har fundet en anden. Og

som lynet fra den klare himmel er Jelne igen - som så ofte før i sit unge liv - sat uden for et familiært, trygt rum. Afskåret fra omsorg, ømhed og kærlighed. Alene med alle sine tab.

Nøglen til hemmeligheden

Men Jelne samler sig midt i nederlaget. Indser, at hun har nået et punkt i sit liv - 27 år som hun er - hvor en form for forståelse og forklaring på hele hendes eksistens er tvingende nødvendig.

Hun ved endda, hvor nøglen til hemmeligheden skal findes: I den landsby på Møn, hvor hun boede sammen med sin alkoholiserede alenemor, der arbejdede på kroen men kørte sig ihjel en nytårsaften, hvorefter den forsømte, syvårige Jelne blev anbragt hos sin gamle morfar i Jylland.

Mod og konsekvens

Henriette E. Møllers roman er temamæssigt en forholdsvis traditionel beretning om endnu et ensomt menneskes forsøg på at finde de ord, der forløser. Men måden hvorpå Jelnes historie bliver fortalt af Henriette E. Møller er til gengæld ret så original. Og udført med mod og konsekvens.

Fortællerens synsvinkel er hele tiden flakkende. Snart ser vi Jelne udefra, snart indefra. Ligesom vi pludselig kan være et ganske kort øjeblik inde i helt andre personer. Tidsmæssigt set veksles der flittigt forskydende og overrullende mellem nutid og fortid. Garneret med bittesmå afstikkere til en fremtid, hvor kun fortælleren befinder sig. Et dejligt kneb, der et skær af mystik til at brede sig.

I det hele taget har Henriette E. Møller et usædvanlig stærkt greb om sin filmisk urolige fortælling. Der går indimellem lidt for meget barndoms-nostalgi i fiktionen, når vi skal høre om legetøj og tegneserier fra 1980erne. Men i den brudstykkeagtige beretning om Jelnes gradvise opklaring og afklaring omkring de traumatiske tab i nutiden og fortiden holdes læseren til ilden.

Hvad det hele ender med - om Jelne bliver hos sin nye familie i barndommens kro på Møn eller vender tilbage til det københavnske single- og caféliv med fornyet styrke - må man naturligvis selv læse sig til i Henriette E. Møllers roman.

Den kan varmt anbefales.